

TELEGRAFUL ROMAN.

apare Marția, Joi și Sâmbata

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidieceșane Sibiu strada Măcelarilor 45
Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistolele nefrancate se refușă — Articuliile nepublicați nu se înapoiază

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr., rëndul cu litere garmond — și timbru de 20 cr.
pentru fie-care publicare.

La cestiunea dotațiunei protopresbiterilor nostri.

Prin articolul de fond, publicat în numărul 127 al „Telegrafului Român” din anul curent, punându-se în discuțiune publică cestiunea dotațiunei sau mai bine a subvenționării protopresbiterilor nostri pentru venitele pierdute prin introducerea din partea statului a legilor politico-bisericesci, îmi permit și eu a reflecta la această întrebare așa, precum se prezintă ea în realitate și precum eu — după modestele mele convingeri — cred, că se pôte cu succes rezolvi.

Nime, care cunõe temeinic organizațiunea bisericeii noastre și își face samă cu diferitele împregiurări, obvenende în viața practică, nu va putea contesta adevêrul, că protopresbiterii tractuali au fost și sunt după poziția, ce o ocupă în biserică, și după datorințele, ce sunt chemați a le împlini, unii dintre factorii cei mai puternici, dela a căror activitate consciențioșă atârână în mare măsură binele și prosperarea bisericeii noastre.

Acesta e motivul principal, din care Consistoriul nostru archidieceșan trebuie necondiționat să se ocupe acum neîntrerupt cu cestiunea desdaunării protopresbiterilor nostri pentru venitele deja pierdute și studiându-o fundamental din toate punctele de vedere și cu considerarea tuturor împregiurărilor din archidieceșă, să fie în pozițiune a-și face cătră sinodul archidieceșan procsim propunerile cele mai nimerite și mai apte a deslega această problemă iminentă în modul și cu rezultatul cel mai mulțămitor și mai favorabil.

A amâna deslegarea cestiunei, ar putea ușor da ansă la presupunerea, că se intenționează introducerea unei politici cu scopul rezervat, de a deda pe protopresbiteri și pe preoțiime la suportarea grelei situațiunii, așa putea dice în unele casuri a miseriei, ce li s'a creat. Dar a pune cestiunea deși tăcând și fără de voce pe acest teren,

ar produce într-o parte numai amărăciune în suflete; ér în altă parte ar invenina în mod de necerêut cauza, căci lupta pentru existență, ca să dic așa, adevă căscigarea pânei de toate țilele, este pelângă totă bunăvoința și abnegațiunea, ce o ai, o recerință de prima ordine, care nu suferă amânare și față de care dispar precum e știut chiar și idealurile cele mai sublime.

Agendele protopresbiterilor până la întro ucerea legilor politico-bisericesci le așa putea împărți din punctul de vedere al venitelor în 2 grupe. În grupa primă număr agendele strict oficiose, a căror rezolvire și împlinire nu este împreunată cu nici un venit, dar pe cari protopresbiterii le împlineau consciențios, căci erau remunerati pentru acest serviciu al lor prin tacsele agendelor din grupa a două, adevă a acelora, cari erau împreunate cu venite însemnate, precum: tacsele ședulelor de cununii, de dispensațiunii, de pertractări în cauză de aplanare a divergențelor conjugali, ivite între cei căsătoriți și venitele considerabile din procesele divorțiali.

Astăzi toate aceste tacse și venite au cădut din incidentul introducerii legilor menționate, și protopresbiterii au rămas numai cu d'urnele, ce le primesc dela comuna bisericesci — dacă li se dau — pentru luarea esamenelor publice anuali la școlile noastre confesionali și pentru visitațiunea canonică. Aceste diurne însă sunt mici și nici aceste nu se pot considera faptice ca venite, din cauză, că dacă nu toate, apoi de sigur că trei părți din ele merg în acoperirea șeselor de drum și pentru trăsura.

Urmarea reală este deci, că protopresbiterii au rămas fără nici un venit protopresbiterial și sunt espuși la alternativa: s'eu a suporta gratuit grelele lor sarcini oficiose, cari din ți în ți se tot înmulțesc și cari li răpesc apripe întreg timpul, s'eu apoi a renunța la oficiile lor.

Sunt dintre protopresbiteri și de aceia, cari funcționează ca parochii în parochii de clasa primă s'eu de a

două și prin urmare pierderea venitelor nu-i atinge în mod atât de simțitoriu, ca pe aceia, cari au parochii numai de clasa a treia și în unele casuri și aceste cu un venit anual abia de 50 fl. (d. e. Dees) până la 150 fl. (d. e. Cupșeni, Cărpiniș) Ba există cas, unde protopresbiterul n'are nici parochiă (d. e. protopresbiterul Treiscaunelor.)

Posițiunea acestor din urmă a ajuns fără îndoială a fi foarte precară și atențiunea autorității noastre supreme bisericesci trebuie să fie îndreptată în prima liniă și încă de timpuriu, chiar înainte de deslegarea generală a întregii cestiuni, asupra acestora și a le asigura subsistența, încât e posibil, din mijlocele, cari ar fi disponibile în centru.

Dar atât în scopul satisfacerii acestei necesități imperative și neamănavere, cât și în interesul posibilității deslegării mai grabnice și cu succes a întregii cestiuni sum de următorea canvingere.

Măritul nostru congres național bisericesc, ținut în Maiu a. c. anulând tacsele ședulelor de cununii ale protopresbiterilor, a însărcinat pe consistoriile eparchiilor sufragane, a se îngriji pentru desdaunarea după putință a protopresbiterilor pentru venitele pierdute.

Sinodul archidieceșan în sesiunea sa ordinară din Aprilie a. c. adoptând o propunere a deputatului Demetriu Coltofean, protopresb. al Treiscaunelor, făcută tot în acest obiect, o a transpus consistoriului spre studiere și raportare în sesiunea procsimă sinodală.

Nu știu, ce s'a făcut până acum, sunt însă convins, că Consistoriul se ocupa de această propunere și de însărcinarea, primită dela congres, — numai cât — se mi se ierte — eu studierea fundamentală a întregii cestiuni mi-o închipuesc posibilă numai pe baza materialului de date positive despre venite, adunate din toate protopresbiteratele și din parochiile centrale, ce le ocupă protopresbiterii. În această direcțiune inse până acum nu

s'a făcut nimica; deci propunerea mea merge într'acolo, ca:

I. Consistoriul archidieceșan se esmită cu posibilă grăbire un cerculariu cătră fie-care protopresbiter cu îndatorirea, ca el

1. Se constată prin comitetul parochial al parochiei, ce o ocupă, venitele sale din parochiă și acelea să le supună deliberării sinodului parochial, încercând după împrejurările date și încât va fi posibil a le ameliora.

2. Se constată prin comitetul protopresbiterial eventualele venite reali protopresbiteriali, ce ar fi mai rămas, și să încerce dimpreună cu sinodul protopresbiterial ordinar din Februarie 1896 a le ridica, eventual a afla isvóre noue de venite spre acest scop, conform împregiurărilor locali. Așa d. e. comunele bisericesci, învecinate cu vechiul Bănat și cu Timișana, precum și acolo, unde poporul nostru este mai compact și mai în stare, ar puté fi îndatorate fără pericol, să contribuie anual cu câte o sumă ore-care proporționată, la ameliorarea dotațiunei protopresbiterului lor.

Observ aci, că fie-care sinod protopresbiterial se aducă conclud formal în acel sens, ca încât venitele protopresbiterului din parochiă la olaltă cu cele din tract nu ar ajunge la minimumul de 1000 fl., eventual 1200 fl. propus de protopresbiterul N. Maneguș în articolul seu publicat în această materia: consistoriul să întregescă restul s'eu din mijlocele proprii din centru, s'eu — dacă acestea n'ar fi suficiente — din ajutorul dela stat de 24 mii fl., pentru a cărui redobândire rugăm pe Consistoriu cu totă insistența, să întrevină la locul competent.

II. Conscrierea venitelor din parochiile centrale protopresbiteriali dimpreună cu conclusele sinodului parochial despre legitimarea și ameliorarea acestor venite, și tot astfel conscrierea venitelor protopresbiteriali dim-

FOIȚA.

O tristă sêră de Crăciun.

Era o sêră de a sfântului Crăciun. În sătulețul Osêndaia domnia pacea cea mai perfectă, dormiau toate cuprinse de somnul dulce al tainiceii nopți de Crăciun. Pretutindeni domnia o dulce liniște, carea numai din când în când era întreruptă de câte un glas răgușit al vre-unui evlavios colindător, care încă tot mai rătăcea prin înghețul nopții, dar care încă nu-și sfârșise rola din asta nôpte. Vêșduhul întreg era cuprins de o misterioșă tăcere. Pe bolta albastră a ceriului miliônele de stele luciau jucând diferite forme, figuri, de ți se părea că acum, ba acum se perd să sting. Sê aușiau din când în când și melodii frumoșe, pline de acorduri dulci, cari străbătând departe prin liristea nopții, păreau a fi tot atâtea coruri îngeresci. Erau băieții de școlă dela 10—14 ani, formând grupuri-grupuri, în mijlocul cărora stetea cel mai de încredere, cu scumpa jecônă a Nascerei, în brațe.

Se întârziase binișor. Era după cântatul dintâin al cocoșilor, timpul înaintase aprôpe de miezul nopții, când fie-care suflet oropsit de pregătirea sfîntelor țile era pe cale de a se odihni. O linișce de mormânt se lăsase preste întregă Osêndaia, numai colo în capul satului de jos, din misera căscioră a Savetei lui Lica Ciumbrudeanu se strecura prin sticla ferestruielor lipite cu hârtie, căpêtată dela părintele Constantin — lumina palidă-ostenită a unui biet și vechiu stêrț. Sêrmană vêduvă cum îi este scris a petrece această nôpte a bucuriilor, nôptea sfântă de Crăciun!

Cu ochii trezi ea veghiașă asupra muribundului ei copil. Și ar tot priveghia țile și nopți întregi numai de ar ști, că i se va face bine, că éráși se va scula. Pêrul despletit și negrijit îi este, umerii obrajilor eșii, obrajii ei odată rumeni și frumoși sunt brêzdați adênc, supți, urme de gre'e suferinșe; pe patul de môrte îi zace copilașul, odorul ei, unica dulce suvenire a aceluai traiu familiar fericit, pe care l-au dus cândva cu soțul ei, până când acesta, vai, nu fu amenințat și în urmă împins de miserie a-și părăsi țera mamă și a lua lungul drumului de a trece munții dincolo, pentru-ca să câ-

știce ceva, câte-va parale pe sêma bieșilor sei de-acasă. Ah, și cât e de sfâșietoriu a-ți părăsi pe cei mai iubii ai tîi, vatra strămoșescă, și a lua în cap străinătatea! Dar ce să faci? Miseria te sileșce, n'ai încâtrău; ea nu vrea să scie de forță de virtute, ba adese-ori pe acesta din urmă se pare a o urmări mai des.

De-atuncea Lica nu s'a mai rentors, nu l'a mai vêgut nimeni, nu i s'a mai aușit de nume, a dispărut pentru totdeauna.... și cine scie dacă nu va durmi și el somnul vecinic sub pâmênt, dimpreună cu alți compatrioți trați de cruce de-ai lui. Pôte și pentru el va fi fost păstrată vre-o bucată de loc, în care sê-i îngrope cineva rêmășițele spre vecinica odichnă.

Spășita mamă se plêcă spre serăcăciosul pat de grădele, din când în când, îi duce ușor mâna peste vestejiții obrăjori ai copilașului ei bolnav.

— „Spune dragul mamei ce te dore? Spune, riți puile, riți mămuței tale!”

Bădele deci, aprôpe vinete însă nu răspund nimic, nici un cuvênt încuragietoriu, ele tot mute rêmân.

— „Nu!... tu nu vei muri, tu ești

al mamii, și mama nu te va lăsa, ea te va pădți cu credință! Dôr tu esti viața, nădejdea și bucuria mea... totul îmi ești tu. O, Dômne Dumnezeu! te îndură, nu-mi lua copileșul, singura bucuria, ce pot sê o mai am, sau dacă mi-l vei lua, o, atunci sfâșie și acesta inimă stricată, pe care nimic nu o mai lêgă de această viață, decât chin și amar.”

Isbucise într'un plâns stârnit de o adâncă durere. În mijlocul unor suspine lungi, se plêcă spre odorul-i bolnav, și îi povestesc multe, despre multe lucruri frumoșe; dacă se va face éráși sănêtos, cum vor merge ei pe sub pădure, vor aduna floricelele cele mai frumoșe, vor prinde fluturasi pestriți, și nici odată nu-l va mai lăsa de lângă sinul ei, buzele reci însă nu vorbesc nimic, ele tot mute rêmân.

Acuș priveșce cu ochii onestiți, lung, uitată de sine, preste vestejita față a copilașului ei, până-ce somnul ia putere asupra bietului trup ostenit, o birue și adôrme....

Dormiau ambii, ambii se odihniau lângă olaltă, copilul bolnav, și mama petrecută de durere.

Lumina slabă a bietului stêrț mai încordându-și ultimele sale puteri, isbucni în-

preună cu conclusele sinodului protopresbiterial relative la acest obiect să se subțernă cel mult până la finea lui Februarie 1896 consistoriului arhidieceșan.

Nu pot se retac aci o împregiurare, și anume la cazul, când consistoriul arhidieceșan n'ar esmite cerculari amintit sub punctul I cu privire la conscrierea și ameliorarea venitelor în cestiune: protopresbiterii se nu în-trelase la nici un cas conscrierea, ce o propun; ci acesta se o facă negreșit și fără mandat consistorial în interesul nostru al tuturor, căci autonomia corporațiilor bisericesci, în fruntea cărora stăm, ne-o permite acesta. Insist pentru o procedere uniformă în acest sens, și fără mandat consistorial, nu din alt motiv, ci numai și numai pentru aceea, ca de o parte să accelerăm afacerea; ăra de altă parte, ca se dăm consistoriului la timp toate datele pozitive despre venitele noastre și despre diferitele împregiurări din tractele protopresbiteriale.

III. Dând noi acest material întreg gata consistoriului, acesta (consistoriul) pe baza aceluia să studieze întrăgă cauza și să-și facă propunerile sale principale și concrete către procsimul sinod arhidieceșan, arătând totodată pe baza actelor într'un concept suma venitelor actuali la fiecare protopresbiterat, și anume: într'o rubrică venitele din parochia, în alta venitele din tract, ăra în o a treia rubrică restul, ce mai lipsesce și care trebuie suplinit.

Consistoriul se arete mai departe, care fond arhidieceșan și cu cât ar pute contribui la acoperirea acelu rest;

IV. Sinodul procsim arhidieceșan având de o parte datele necesari adunate, ăra de altă parte părerea și propunerile consistoriului, ar fi în pozițiune a da o soluțiune meritorială acestei cestiuni, devenită astăzi atât de urgentă.

Dintre mijlocele, din cari ar fi să se suplînescă restul, ce mai lipsesce la dotațiunea actuală a protopresbiterilor, amintesc următoarele:

Birourile domnilor asesori consistoriali ar trebui cassate, și odăile, cari sunt astăzi ocupate cu ele, ar fi consult să se dea în chiria; căci eu sunt convins din experiența din trecut, că numiții domni și-ar pute prevedea agendele oficioase și în locuința lor privată tocmai așa de bine, ca acum, ba pôte încă mai bine.

Posturile de cancelisti, cu excepțiunea celor dela esactorat, ar fi recomandabil să se sisteze și săvârșirea afacerilor cancelistilor să se concreadă clericilor mai calificați și mai diligenți din seminarium, cari întocmai ca la alte confesiuni, nu numai că

prin aplicarea lor în orele libere în cancelaria s'ar simți distinși dintre ceilalți colegi ai lor, dar și-ar însuși totodată și vaste cunoștințe administrative, — ceea ce pentru ei ar fi ulterior în viața practică de un folos neprețuit de mare.

Se aruncăm numai o privire în trecut cam cu 10—15 ani îadărpt și vom vedea, că dintre clerici, cari scriau atunci în cancelaria consistorială, aprôpe toți au fost recompensați parte prin acordarea de stipendii pentru studiile universitare, parte prin ridicarea lor la demnitatea de protopresbiteri. Biserica a știut să apretieze atât calificațiunea lor pregătitoare, cât și cunoștințele lor administrative, căștigate prin praca din cancelaria consistorială.

Afară de aceste două modalități de cruțare, domni din centru ar mai putea găsi pôte și alte căi de economisare ca unii, cari cunosc pe deplin starea întrăgă din centru. Eu însă amintesc aci încă numai una.

Sinodul nostru arhidieceșan cu ocaziunea votării statutului fondului de pensii arhidieceșan a decis, ca a patra parte din venitele fondului „Rudolfin“, destinat pentru ajutarea preoțiunii se incurgă la fondul de pensii până când trebuințele acestuia nu vor putea fi acoperite din alte isvôre de venit. Însemnătatea cea mare binefăcătoare a fondului de pensii departe dela mine de a o trage la îndoială; dar deore-ce cestiunea desdaunării multor protopresbiteri nu suferă amânare, aș fi de părere, ca acea parte din venitele fondului „Rudolfin“ să se ia dela fondul de pensii și să se întrebuinteze spre subvenționarea protopresbiterilor.

Recunosc, că aceste și alte economisări de felul acesta în centru nici pe departe nu ar fi suficiente spre acoperirea lipsei ce se arată; dar totuși nu sunt așa de neînsemnate, ca să nu se pôte ajutama barem aceia dintre protopresbiteri, a căror subvenționare este mai urgentă.

Dar lucrul principal dela care — după parerea mea — atârna deslegarea favorabilă a întregii cestiuni atât cu privire la protopresbiteri, cât și la preoțiune în general este, că *Esce-lenția Sa preabunul nostru arhiepiscop și metropolit, care și până acum a știut cu atâta tact și înțelepciune conduce naia bisericeii noastre chiar și între cele mai vitrege împregiurări, să se îndure a întreveni dimpreună cu sinodul și cu consistoriul arhidieceșan cu totă energia posibilă la înaltul guvern al țării, cerând ca acesta de o parte să cedeze la dispozițiunea consistoriului distribuirea ajutorului de stat de 24 mii floreni; ăra de altă parte arătând cu date pozitive înaltului guvern perderile cele de tot însemnate a venitelor protopresbiterilor și a*

întregii noastre preoțiunii prin inactivarea legilor politico-bisericesci, se cêră cu insistință, ca se acordeze din visteria statului o desdaunare corășpundătoare preoțiunii noastre. Distribuira acestei desdaunări asemenea se o lase la dispozițiunea consistoriului, care cunôese mai bine lipsele clerului nostru.

Statul prin introducerea legilor sale menționate ne-a ruinat protopresbiterilor totul, ăra preoțiunii subalterne în parte venitele de până acum; lui incumbe deci și sânta datorință a ne desdauna pentru ele. Acesta este conceptul de drept după toate legile din lume și dinaintea împlinirii lui statul încât ține la demnitatea sa și la calitatea sa de stat de drept, nu-i permis să se ferescă.

Afară de acesta, precum preoțiunea fiecărei biserice creștine din patrie, așa și preoțiunea noastră greco-orientală a lucrat și lucră conscientios și neobosit pentru susținerea și consolidarea ordinii sociale din stat și prin urmare a moralității publice, care moralitate precum bine se știe a fost, este și va fi în totdeauna fundamentul și țaria neresturnaveră a fiecărui stat.

Deci pe când preoțiunea în acest mod face immense servicii statului, este just, ca și statul să se îngrijescă de sôrtea marilor sei binefăcători, adevă de a preoților.

În fine pe când îmi permit a atrage atențiunea factorilor supremi și competenți ai bisericeii noastre asupra isvôrelor de venit, indicate de mine aci: totodată apelez la Preaonorății domni protopresbiteri, rugându-i, ca adoptând propunerea referitoare la conscrierea venitelor noastre să lucrăm cu toții pe această basă în interesul nostru, în interesul preoțiunii noastre în general și prin acesta spre binele mult cercatei noastre bisericeii, ai cărei fii credincioși suntem!

Cupșeni, în 21 Decembre 1895.

Samuil Cupșa,
protopresbiter.

Revista politică.

În Sâmbăta trecută s'au început pertractările între ministrii Ungariei și ai Austriei în privința reînnoirii pactului economic. Din partea guvernului unguresc au luat parte la desbatere ministrii: Bánffy, Lukács și Josika, ăra din partea guvernului austriac: Badeni, Bilinski și Glanz Conferențele între ministrii au durat și Luniă trecută. S'a discutat mai mult despre darea de consum, despre cestiunea băncilor și a valutei. După telegramele cele mai nouă pertractările în privința pactului au luat un curs favorabil într'atât, încât s'a ajuns la o înțelegere în toate cestiunile prin-

cipale, cu excepțiunea quotei, care nu se decide prin guverne. Diferențe esistă numai în unele detalii, și se referă la darea de consum; s'au lăsat deschise acele puncte, cari mai au trebuință încă de studiu. „Neues Wiener Abendblatt“ a aflat dintr'un isvor sigur, că din partea Ungariei pretinde guvernul, ca să se pună dare de consum și pe zahar și pe bere pe acele teritorii, pe cari se consumă acești articoli. Ungaria speră, că introducând și această dare de consum, să se urce venitele statului cu 1½ milion de floreni. Ministrii unguresci sunt învoiți să pună dare și pe petroleu. În ce privește tarifele de vamă și comerț Ungaria voiesce, să pretindă o influință mai mare, la încheierea convențiunilor internaționale de comerț. În ce privește tariful pentru căile ferate Ungaria voiesce, ca să se ajungă la o egalizare a prețurilor, ca în chipul acesta să se delature răsboiul de tarif. Tot asemenea să se ajungă la o învoială în ce privește transportul de mărfuri în străinătate, ca să nu pângubiască Austria producțiunea Ungariei și viceversa. În ce privește cestiunea valutei să se propune retragerea și a celor 112 milioane răsboi de floreni de hârtie. În cestiunea bancelor să se stabili o egalitate completă între amândouă statele. Luni s'au intrerupt pertractările în privința pactului. S'vor continua pe la finea acestei luni în Budapesta.

* * *

O cestiune, care a atras atențiunea lumii asupra ei, este cêrta foarte serioasă care a izbucnit între vechii cetățeni din republica Transvaal din Africa de sud și între imigrații de naționalitate streină. Aceștia au întemeiat în districtele aurului și a diamantelor o cetate înfloritoare cu numele „Iohannesburg“ și au cultivat o industrie de mine în stil mare. Lupta între boeri și imigrați durază de câți-va ani; aceștia din urmă, adevă pretind, ca să aibă și ei dreptul de alegere și să fie cetățeni în totă forma. Guvernul și poporul însă țin la obiceiurile vechi cu totă tenacitatea, pentru că dela acestea depinde independența statului lor liber, pentru că de acestea este legată apărarea lor, ca să nu fie cuceriiți de Englesi. Reuniunea națională din Transvaal, compusă din elemente englezesci, a publicat un manifest, în care se cer drepturi egale și pentru imigrați.

Și cei din Africa de sud nu pot scăpa de amestecul urit al politiceii englezesci, care urmăresce cu deosebire în timpul din urmă tendințe de cucerire. S' vede, că îndemnat de englesi un individ cu numele Iamesson a constituit o banda de bătăuși și a năvălit cu aștia asupra

tr'o flacăra mai măricică, dar fără putere, căci se stinse, tocmai ca și o viață omenescă. Focul din strămoșul cuptoriu îpându-și ultimele sale raze galbene pe pârșii afumați, se stinse și el; totul sămăna a jale, a pustiu. Frumôsa lună, vecinic călătorea nopților, carea tocmai acum se eliberase din brațele unor nori grei, își trimise razele sale preste cei adormii . . . .

* * *

Césul din turnul vechii bisericeii bate închis de donășpredece ori. Sunt donășpredece césuri. Cu liniștea adencă a nopții, se amestecă un puternic lătrat de toți atâți câni păzitori, care nu durază mult și liniștea nopții ărași este în toiul său. La pörta Savetei, un călător învălit într'o mantauă lungă și negră s'a oprit. Era Lica Ciumbredenu sosit acm numai de preste munți dințără frumôșă și binecuvântată de D-șeu. Cu ochi îngrijați privește în jurul său ca și când n'ar mai cunôșce locurile acelea, unde cu atâta drag copilărise, ca și când nu și-ar mai cunôșce nici chiar casa pe care o moștenise dela „fie iertații lui părinți“. Cu pași ușori trece pragul ușiței din pörta, carea sămăna mai mult cu o ruină, decât cu un lu-

cru „de dai Dómne“. Inima-i tresare, se resgândește la un trecut îndepărtat, și în clipele acestea mii de gânduri i-se rostogolesc prin minte.

— „Ôre mai trăesce iubita lui nevestă? Sau demult va fi durmind și ea somnul vecinic? Jalea, suferințele îi vor fi stins viața. Sau și dacă e în viață cine știe dacă nu altul o va îmbrășsa. Dar apoi încă copilășul nostru! Cât va fi de mare?“ Și câte astfel de gânduri nu-i treceau acum cu iuțela fulgerului prin cap.

Tiptil se trage la ferestruica din fundul casei și ăta și vede iubii odihnindu-se unul lângă altul; preste fața mamei raza unui suris inconșciu trece, în urma căruia ea apare mai senină mai veselă, precum ceriul adeseori rămâne în urma unei st-le, care dispăruse prin seninul lui.

Ea visază . . . Au döră și îmbrășșază în vis bărbatul iubit, sau micuțul ei copilăș îi suride, îi vorbesce?

„Ah, ei sunt fericiți!“! Apoi, bate în cetinel în crucea ferestruței. Din somn trezită mamă strigă cu'n țipet:

„Puiole, dragul mamei! Ori dör te-au și răpit mörtea! Iute drept spre inima bol-

navului și culcă urechia și ascultă . . . ascultă . . . Inima i mai bate încă. Ah! el mai trăesce încă, îi va fi și mai bine, da, căci döră îl veduim alergând pe sub pădure, culgea la florile celea mai frumôșe ăra eu îi le legam în pälăriuța lui mică. Drepte, dar toate au fost numai visate.“

Crucea de brad a ferestruței ăraș sună într'un hurduit mai lung. Îngrozită cu ochii înroșiți privește în jurul său, un fior rece îi trece din creștet până în tălpi, apoi cu glas tremurător întrăbă: „Cine e?“ Un cunoscut dar ostenit glas de bărbat respunde: „Savetă dragă, nevasta mea iubită, lasă-mă să întru.“

„Lică, Lică bărbatul meu ești tu?“ „Spune, vorbesce nu e acesta vis? Dómne D-șeu meu casa trebuie să sufer! Așa dar tu mai trăesci, ărași esci al meu, cât de fericită aș fi, o dacă copilășul nostru“ . . . aci glasul îi se perde, șirôe de lacrimi îi acoperi fața stinsă de suferințe, se rădima de brațul bărbatului său și plângea, plângea sfâșietoriu.

„Serman, serman copilășul nostru zace greu, e bolnav.“

Apucă pe bărbatul seu de mâna dréptă și-l conduse la patul bolnavului, care pentru

ultima ôră și deschisese acum ochii, pentru a vedea pe iubita lui mamă.

„Taci, taci încet numai. Uite, cum dörme, cât e de vestejit.“

Să plécă să-și sărute dragostea sufletului, obraziorii cei galbini ca cêra; dur la atingerea trupșorului rece, amorțit, cu'n țipet șguduitoriu cade lângă mieul ei copilăș. Buzele ei cu'n glas sinistru numai atâta a mai șoptit:

„A morit!“! Inima sermanei mame se rupse de durere, viața i se stinse, D-șeu bunul îi ascultă rugările, o duse la copilășul ei iubit. În dimineța șilei următoare, după-ce creștinii eșiseră dela sf. biserica, clopotele cântau jalnic pe doi morți din sat. Pe o mamă, și copilul ei. Rașele sörelui cari numai acum se iviseră de după creștetul munților priviau cu înduioșire prin ferestruța din fundul casei, preste cei doi morți, la a căror picioare ingenuunchiat și cu mâni crucișe, plângea cu hohot Lica Ciumbredenu.

M. . . . , Decembre 1895.

Andin C. Suci.

boerilor din Transvaal, s'a vârsat sânge. Bătăușii fură total înfrânți. De atunci se continuă ciocnirile. Scările mai nouă constată un triumf glorios pe partea boerilor și a guvernului. Englezii din cauza aceștia cam tac mulcom și guvernul din Londra se pr face, ca și cum ar fi fost vorba numai de conotaționalii săi din republica sudafricană. Președintele republicii boerilor Krüger, se pörta și după înfrângerea trupeii lui Iamesson cu totă demnitatea. Impăratul Germaniei, Wilhelm, l'a felicitat telegrafic pentru succesul ce l'a avut. Krüger ia răspuns tot telegrafic afirmând că cu ajutorul lui Ddeu se va conserva independența și existența republicii. Krüger a făcut, se înțelege, multe concesii și imigraților, un fapt prin care se vor zădărnici ori și ce alte turburări! — Englezii însă tot n'au putut pune mâna pe republică. Ar fi de dorit, ca și guvernul din Londra să se mai astêmpere!

Duminea trecută s'au întrunit în Pesta toți președinții districtelor israilite ca să se înțeleagă asupra atitudinii, ce au să ia față cu legile politice bisericesci. „Pester Lloyd“ scrie în nrul de Marți, că „cinstiții“ președinți s'o putut convinge, că prin amintitele legi nu s'a alterat întru nimic raportul de până acum al confesiunii israilite către stat; ci din contră s'a pus această confesiune pe aceeași treptă cu celelalte confesiuni recepte. Raportul confesiunii israilite către stat însă se va norma și mai apriat, ca până acum atunci, când parlamentul va veni (și acesta se va întâmpla cât de curând) și va crea o organizațiune cum se cade a ovrimei politice! — Atât ne mai trebuie; nu sunt ovrei destul de organizați, să mai vină și statul și să-i organizeze. Ce mare grijă are guvernul neaș unguresc de următorii lui Moise. Statul nostru merge în privința aceștia mână în mână cu „Alliance israilite“. — Scopul suprem și cel din urmă e: Mult dorita Palestină!! — Atunci se vezi apoi, cum trată de mașter puternicii israiliți pe mult încercații creștini!!!

Dr. Lucaciu missionariu catolic în Orient.

O telegramă laconică ne-a anunțat, că în Bucuresci s'a amân timer banchetul proiectat a se da în onora domnului Dr. Vasile Lucaciu.

Diarele unguresci ne aduc amănunte cu privire la amân timer banchetului. Să susține adecă, că ministrul nostru de esterne a cerut explicări dela domnul Sturdza, care apoi a dimis pe căpitanul poliției, și a sistat seria sărbătorilor, în onora domnului Lucaciu.

La această parte pur politică a lucrului se mai adaugă una pur confesională.

Se vorbește, că guvernul din Bucuresci prin agenții săi din Italia a descoperit faptul, că Dr. Lucaciu este agentul papismului, și că naționalismul lui e numai mască, sub care ascunde adevăratele scopuri, propaganda catolică în Orient.

Diariul „Hazánk“ în numărul de Duminecă tractă această cestiune la locul prim, și între altele scrie:

„Sturdza însă nu s'a mulțămimer cu atăta, ci ca să facă pe Lucaciu imposibil în Bucuresci, unde preot catolic încă nici odată nu a fost sărbătorit ca și Lucaciu, pe baza informațiilor primite dela agenții săi din Roma, a lăpăta fama, că Lucaciu e un simplu agent al societății „Propaganda fide“, și că infocatul lui naționalism nu e decât mască sau mantilă spre a pute face cu succes propaganda catolică. E lucru natural, că societatea română ortodoxă îndată s'a retras, a părăsimer pe Lucaciu, nevoind să servescă ca mediu la asemenea nișuime, ori-cât de bine par ele de mascate.“

Atăta deocamdată din diariul „Hazánk“

Tot în acest obiect aduce „Pesti Hirlap“ o lungă corespondență din Roma, în care arată pe larg, cum a reabilitat curia română pe Lucaciu, și pe ce căi voesce el să lătescă papismul în Orient.

Corespondența aceștia o vom publica în numărul viitoriu.

Crisa dela „Tribuna“.

În numărul de Duminecă al „Tribunei“ cetim următoarele:

Crisa continuă. Pöte că și numărul de astăzi va întârzi, și ătă de ce:

Astăzi pe la 9 ore, când toți colaboratorii nostri lucrau în redacție — porțile fiind încuiate pentru mai mare siguranță, deodată dl Russu-Sirianu năvălesce în redacție.

El intrase din localul administrațiunii pe o ferăstră în curte, și de acolo în redacție.

Cu o gură nespuse de mare el amenință pe toți redactorii și i provocă să iese îndată afară, că vine poliția și-i scöte „ca pe niște bandiți“.

Intrăceea sărind îndrăsneț dela o masă la a ta, luă töte scrisorile și diarele nedescăcute, ce ne sosiră astăzi, — și cu o desterritate, care arăta progres față de ieri, — le confiscă töte în fundul buzunarelor sale. Alergă apoi în curte, sbierând așa de tare încât toți culegătorii și-au lăsat lucrul și au eșit afară să-l vadă. — „Ești afară de aici că ve aruncăm cu muncitorii!“ — amenință din nou dl Russu.

A deschis apoi pörta cu o cheie străină ca să facă posibilă intrarea dlui Albini, se instală în tipografie — ciue să fi pus mâna pe el? — și venind și dl T. L. Albini acolo, după ce ne au confiscat manuscriptele și au stricat ce au fost cules de pe ele, — s'au apucat să scöte ei föia.

Am privit linisciti câtva timp la aceste isprăvi, căci dl Russu a ținut să ne asigure că „nu ve vom terfelä, dar ve vom omorä cu noblețä.“ (1)

Intrăceea aflând dl Dr. Ioan Rațiu despre cele ce se petrec, căștigând un nou act dela judecătörie, s'a prezentat la căpitanul poliției, care apoi a citat la sine pe domnii Russu și Albini, și le-a interdis de nou, a mai intra la „Institut“.

În fine, de-ab a pe la 1 öra d. a. ne-a succes a restabili de nou ordinea în tipografie, a lua declarația culegătorilor că vor rămâne credincioși și a ne căștiga de pe la privași unele diare, ca să putem redacta föia.

Noi până acuma am fost numai privitori ai acestei crise, și ne-am reținut dela ori-ce observare sau aprețiere din partea noastră. Aceștia loială ținută o observăm și în stadiul actual al acestei crise de tot caracteristice în felul ei.

Cestiunea e, ca politica noastră a Românilor din Ungaria și Transilvania să nu mai fie condusă din Bucuresci, fără de nici o răspundere, ci ca să fie condusă de aici, de acasă.

Dă aici conflictul și crisa între domnul Dr. Ioan Rațiu, și între d-nii, pe cari ni-i zugrăvesce raportul propriu al „Tribunei“.

Să vorbește prin Sibiu, că s'au întrepus persoane de mare influență în mersul politiceii noastre de până acuma, ca să se restabilească status quo ante, și „Tribuna“ să vină din nou în mânilor ömenilor, cari o au condus până acuma.

Asupra acestei cestiuni să vor pronunța cei competenți în zilele acestea.

După cele premerse noi nu mai ținem posibilă reintörccerea la starea de mai nainte.

Noutăți.

Ajunul Crăciunului la masa studenților. Direcțiunea institutului „Albina“ a luat mäsuri, ca studenților adăpostii cu prânzul la masa din institutul „Albina“, să li se dea în ajunul Crăciunului o cină ca în

acel chip studenții să fie la un loc, și se aibă o seră de bucurie.

Cina s'a servit la 6 öre sêra. La desohiderea cinei s'a adunat în sala de mâncare în mare număr inteligența română din Sibiu. Studenții au cântat în cor mai multe colinde frumoșe.

Președintele consiliului de direcțiune Ioan Hannia a spus tinerilor, că în sêra de ajun păriinții au obiceiul de să arată iubirea față cu copiii lor prin daruri. „Albina“ consideră de copii ai săi pe studenții dela această masă, de aceea le-a procurat această bucurie.

În numele elevilor a răspuns dctorul lor, promițând că ei prin purtare bună și sporiu în studii vor răsplăti bunătatea, ce se face cu ei.

Venitul zilnic al monarchilor din Europa este, după un diar englez, următorul: al împăratului Rusiei 72.000 fl., al Sultanului 48.000 fl., al împăratului Austriei 30.000 fl., al regelui Italiei 20.000 fl., al reginei Angliei, Victoria 20.000 fl., al împăratului Germaniei 24.000 fl., al regelui Belgiei 4800 fl. Președintele republicii franceze are un venit zilnic de 1800 fl. și al Statelor Unite de 420 fl.

Jidanul înșelător păcălit de un sas. Vădând jidanul Lövi, că pe cale dreptă în comuna Mercheașă n'are să mai facă cu beuturile sale isprăvuri mari, s'a creșut, că dacă înșeli și scapi cu înșelăciunea tot poți fi om cinstit; dar de astădată i s'a înfundat ca vulpei din poveste. Și ce a făcut Lövi? S'a dus la un crișmar sas și seducându-l pre acesta cu apucăturile lui jidovesci a ășis: „că să se deobligă cu el prin contract, că în cesti trei ani va cumpăra töte beuturile de lipsă în crișma sa afară de vin numai dela acest jidan, că la din contră va pune mai multe crișme în sat și atunci sasului i va merge rău de tot“. Bietul sas sedus fiind în modul descris să pune și subscrie contractul cu jidanul având legătura între ei, că celee va călea punctele lui să plătescă o amendă de 100 fl.

Observând mai târziu bietul sas, că ce a făcut, n'a făcut bine a căutat scăpare, și a și aflat; căci îndată a alergat la jidan și și l'a rugat să caute contractul încheiat între dênșii și să inducă în el și condițiunea că are să cumpere dela dênșul și vinul. Acum nutit fiind jidovul de dupla înșelăciune iute caută contractul și îl dă sasului să inducă condițiunea dorită. Acesta însă în loc de a induce, sförtică contractul în bucăți și-l bagă în buzunar ășicând: „Ich empfehle mich Herr Lövi, mich wird kein Jude mehr betrügen“. Și aștel a rămas jidovul picălit de istețul sas.

Feriți ve deci români de jidani și în deosebi ferii ve de a încheia contracte înșelătöre cu ei, ca nu cumva toți să fie ca Lövi, de care numai sasul s'a putut scăpa.

„Filantropul“.

O pușcătură bună. Alecsandru Dumas avu întrö și o cêrtă înverșunată c'un sublocotenent de dragoni și, conform vederilor „societății“, numai prin vârsare de sânge se puteau spēla vätămăririle reciproce. Deöre ce însă amândoi erau fört buni pușcași, se învoiră să lase, ca sörtea să hotărască, ér cel ce va perde, să se împusce. În dimineața următöre se întruniră amândoi contrarii și secundanții într'un mic restaurant din Batignolles. Se traseră sorți și Dumas perdu. El se supuse, la aparență linistit, sorții, și își lua dela toți adânc mișcat adio și în cuvinte emoționate ierta contrarului său, care fu mai norocos. Luă apoi în mână pistolul încărcat, intră linistit într'ö odaie laterală și înceiă ușa. Ceielalți așteptau fără rësufare pocnitura, care avea să formeze sfêșitul tragediei. În fine se auri o pușcătură. Spăimântați năvăliră ei spre ușa fatalei odăi, când aceștia fu deschisă fără de veste și mortul presupus apăru pe prag ținând în mână armă fumegandă: „Inchipuiți-ve, ce nenorocire, domni mei“, strigă el, „am greșit pnta“.

Averea unor renumiți compositori. A apărut nu de mult o mică, dar instructivă statistică despre lăsământul unor renumiți compositori, pe terenul musiceii. După mörtea lui Mozart, în tötä casa lui nu sa

găsit decât 60 fl. bani gata, ér averea mobilă nu a pöruit mai mult, ca 400 fl. Lăsământul lui Beethoven atinșe suma de 10.000 fl.; un suris compătimitor își stîrnesce însă inventariul luat despre averea eminentului compositor vienez Schubert. Inventariul e următorul: 3 gherocuri (kaiser rock), 3 fracuri, 10 pantaloni, 9 veste, laolaltă 37 fl.; 1 pălărie, 5 părechi de ghete, 2 părechi de cisme, laolaltă 2 fl.; 4 cămeși, 9 cravate, 13 părechi de ismene, 1 cearceaf, prețul 8 fl., și vre o 7 perini în preț de 6 fl.; afară de aceste sa mai aflat vre-o câte-va compositii, pe cari le-au vëndut cu 10 fl. Afară de realitățile aceste comutate laolaltă cu 63 fl., cunoscutul Schubert nimic nu a lăsat după mörtea sa, cu töte că a compus mai mult ca 600 piese musicale, din cari s'au îmbogățit mai mulți editori. Până chiar și speșele morbului și pe urmă a înmormântării le-a acoperit bêtărânel său tată, care era învățator poporal și mai avea încă șasă copii.

Vinul mai scump în lume este așii vinul din pivnița orășenescă din Brema, care e vin de Rüdelsheim din anul 1653, e în colörea berei celei negre și are un gust aromatic fört tare. Din acest vin se dă, decât la preserisele vre-unui medic și și atunci tare pușin. Din acest vin li-s'a trimis cadou semn de stimă numai următorilor trei bărbați: Impăratului Wilhelm I, împăratului Frideric și lui Bismark. Un păhar de vin de acesta este în adevăr proverbial scump.

Cât costă balul orașului Paris. Consiliul comunal al orașului Paris a votat 118.000 franci pentru balul, care-l va arangia în decursul carnevalului în salele casei orășenesci „Hotel de Ville“. Cheltuelile ce se ver face la acest bal sunt următoarele: Invitările 5000 franci; premii 12.000; luminat, încălțit și pentru înfrumșetarea salei 48.000; pentru persoanele din buffet 3100; bufetul 46.500 și musica 3400 franci.

De ale modei. În Paris s'a lăpăit între dame o modă nouă venită din Anglia. Anume damele pörta o jachetă cu indoituri late și un guler lat; jachetele acestea samênă întrö töte cu jachetele de pe timpul lui Ludovic al XV-lea. Vesta are încreșturi brodate cu dantele. Colörea ei e brună, însă mai mult deschisă, decât întunecată. Una pörta vesta cu încreșturi de colöre deschisă, altele cu totul albe și mai rar galbine. Roc ia este din aceeași stofă și de aceeași colöre, ca și jacheta. De astădată moda a luat un curs mai bun și mai natural încât privesce blanele falsificate prin văpsiri nu au trecere, ci numai blanele veritabile, nefalsificate, mai ales cele de colöre deschisă. Cât timp era în modă blana negră, văpsitorii putu face cele mai mari speculațiuni, astăzi însă li-a scäcat isvorul de venit. Blanele de iepure de casă și altele asemenea fiind bine văpsite se vëndu sub numirea de cine scie ce blane fine și rari, fiind introduse astfel între damele cele mai avute, cari le plătiu cu prețuri fört mari. Astăzi însă s'a isprăvit cu acest șarlatanism. Astăzi sunt la modă blanele veritabile de castor, dihor, ris, samur și mai ales de vulpe. Blana de vulpe e așa lucrată încât are vre-o 30 de variațiuni de piei tot în colori diferite. Apoi se mai folosește și blana de viezupe. La jachetele aceste deschise damele pörta o pălărie mică rotundă cu margini înguste.

PARTEA SCIENTIFICĂ ȘI LITERARĂ.

Epistola encielică sinodală

a Sanctității Sale Patriarcului ecumenic de Constantinopol.

(Urmare.)

IV. Precum s'a ășis, sânta biserică catolică și ortodoxă apostolică a lui Christos, are dorința sacră și întimă d'a se uni cu ea pe baza unui dreptar de credință, töte bisericile ce s'au separat de ea; dar fără o astfel de unire în credință, unirea cea dorită a bisericilor devine imposibilă. Deci astfel fiind lucrurile, în adevăr, ne mirăm cum preafericitul papă Leon al XIII, fie că și el märturisese acest adevăr, cade în evidentă contradicțiune cu sine însuși declarând, pe deo-

parte, că adevărata unire constă în unitatea de credință, iar pe de alta, că ori-ce biserică, și după unire, poate să-și păstreze regulile sale proprii dogmatice și canonice, fie că acestea ar fi diferite de acele ale bisericii papale, precum se explică fericirea sa prin o eretică mai nouă cu data din 30 Novembre 1894. Căci este contradicțiune evidentă, când în una și aceeași biserică, unul, crede că sântul spirit se purcede din Tatăl, ăr altul că se purcede din Tatăl și Fiul; unul stropesce, ăr altul botază în apă prin cutundare de trei ori; unul întrebuințază pâne dospită la misterul dumnezeștii eucharistii, ăr altul azime; unul împărțesce poporul și din sântul potir, ăr altul îi dă numai sânta pâne, și altele esemene acestora. Dacă această contradicțiune înseamnă respect cătră adevărurile evanghelice ale sântei biserici a lui Christos, renunțare piezișă și recunoșterea lor, sau altceva, nu este locul a o spune.

V. Dar ori cum ar fi pentru realizarea dorinței pioșe a unirii bisericilor, înainte de toate este de nevoie a se precisa un princip și o basă comună; ăr un astfel de princip și basă comună sigură nu poate fi alta, decât învățătura evangeliului și a celor șapte sante sinode ecumenice. Recurgând dar la această învățătură, care este comună bisericilor de Răsărit și de Apus, până la despărțirea lor, trebuie a cerceta cu dorință sinceră

spre a cunoșce adevărul, ce credea atunci întreaga biserică din părțile Răsăritului și al Apusului, când era biserică, una, sântă, catolică și ortodoxă a lui Christos, și în fine a păstra această întreg și neschimbat. Și ori ce s'a adăogat, sau s'a lăsat în timpurile posterioare, tot cel ce dorește sincer și ține mai mult la mărirea lui Dumnezeu decât la a sa, are datorie sântă și obligatorie, ca să îndrepte acesta cu duhul pietăței, gândindu-se că insistând din mândrie, în pervertirea adevărului, grea răspundere va avea înaintea judecăței nepărtinitore a lui Christos. Acestea dicându-le, nu înțelegem nici decum diferențele cari se raportă la tipicul sântelor slujbe și cântările sau vestimintele sacre și altele asemenea, cari deși diferite, ca și în vechime, nu vatămă nici decum esența și unitatea credinței, ci (înțelegem) acele diferențe cari se raport la dumnezeștile dogme ale credinței și la dumnezeșca organizațiune canonică și administrațiunea bisericilor. Și fericitul Fotiu dice: Când ceea ce se abrogă nu este credință, nici derogare dela vreo hotărîre generală și comună, și când la alții se păstrează alte obiceiuri și legiuri, că nu trebuie nici pe cei ce le păzesc a-i nedreptăți, nici pe cei-ce nu le primesc a-i condamna, dacă cineva judecă drept va cunoșce perfect¹⁾

¹⁾ Fotiu epistola III, § 6.

VI. Deci dar în scopul sacru al unirei, biserică orientală ortodoxă și apostolică a lui Christos, este gata a primi din tot sufletul, dacă cumva a stricat sau îi lipsesce ceva din tot ce înainte de secolul al nouălea mărturiseau unanim atât biserică Răsăritului cât și a Apusului. Și dacă apusenii vor putea proba din doctrina sântilor părinți și din a sinodelor ecumenice, cari s'au adunat în numele lui Dumnezeu, că înainte de secolul al IX, biserică romană din părțile occidentului, ortodoxă pe acele timpuri, recunoșcea simbolul credinței cu adaos, sau întrebunța azime, sau primia învățătura despre purgatoriu, stropirea în locul botezului, că și pururea feciōra este concepută în mod imacutat puterea lumescă, sau infailibilitatea și ab solutismul episcopului Romei n'avem nimic de ȃis. ăr dacă din contră se va dovedi clar, că chiar și însuși dintre latini cei cari au inbit adevărul, mărturisesc, că biserică lui Christos, catolică și apostolică de orient, este aceea, care păstrează dogmele străbune, cari atunci se mărturiseau în de comun atât în Orient, cât și în Occident și că biserică de occident le-a alterat prin diferite novisme, atunci și pruncii pot înțeleg, că calea cătră unire este reîntōrcerea bisericii apusene la vechea stare dogmatică și administrativă; pentru că credința nici odată nu se schimbă cu timpul sau după împrejurări, ci rămâne totdeauna și pretutindeni aceeași, căci se ȃice:

„Un corpeși un spirit, precum și chemați „sunteți într'o speranță a chemării vōstre. „Un Domn, o credință, un botez, un Dumnezeu și Părinte al tuturor, carele este pre „ste tōte și prin tōte și întru noi tōți“.¹⁾

(Va urma.)

¹⁾ 1 Efeseni IV, 5.

Loterie.
Miercuri, în 8 Ianuaru n. 1896.
Sibiu: **10 42 33 13 32**

Candidat de avocat
bine calificat, cu prașa omnilaterală în cele juridice și administrative, cu cunoscința perfectă a limbii magiare și germane se primesce în cancelaria avocatului din **Budapesta Dr. Emiliu Babes, (IV Magyar utca 30).**

Salariul lunar se urcă conform calificațiunei respectivului candidat la 50—80 fl. v. a. Oferte cu tōte datele cele de lipsă sunt a se adresa la cancelaria susnumitului avocat.

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octobere 1895.

Budapesta — Predeal											
Tren de persoane	Tren accelerat	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren accelerat	Tr. de persoane	Tren accelerat	Tren de persoane	Tren accelerat	Tren de persoane		
10. —	8.05	—	8.05	2.15	pl. Viena	sos.	3. —	1.55	1.55	7.20	6.25
8.30	2.15	3.15	5.45	9.15	Budapesta	↑	5.45	7.25	7. —	1.50	6.20
11.21	4.16	6.52	9.02	11.12	Szolnok	↑	2.29	5.23	3.37	11.44	3.30
1.33	5.48	—	11.33	12.48	P. Ladány	↑	12.05	3.46	1.19	10.03	1.31
3.42	7.08	—	1.43	2.12	sos. Oradea-mare	pl.	—	2.26	11.04	8.43	11.32
3.58	7.15	—	2.06	2.20	pl. } sos.	—	—	2.19	10.44	8.38	11.17
4.38	7.48	—	3.03	2.50	Mező Telegd	↑	—	1.52	10.07	8.11	10.42
5.20	8.18	—	3.45	3.26	Rév	↑	—	1.26	9.30	7.46	10.08
5.43	—	Tren micșat	4.06	—	Bratca	↑	Tren micșat	—	9.10	—	9.50
6.32	9.07	2.52	4.53	4.17	Ciucia	↑	5.40	12.47	8.32	7.08	9.19
7.16	9.37	3.51	5.32	4.50	Haidetu	↑	4.52	12.17	7.54	6.39	8.31
8.07	—	5.05	6.24	—	Ghîrbău	↑	2.55	—	6.54	—	7.37
8.34	10.37	6.14	6.59	5.55	sos. Cluș.	pl.	2. —	11.01	6.13	5.23	7. —
8.49	11.10	—	8.40	6.11	pl. } sos.	—	—	10.45	5.45	4.48	6.45
9.06	11.32	—	9.08	6.27	Apahida	↑	—	—	5.18	4.23	6.27
10.12	12.50	—	10.40	7.27	Ghîriș	↑	—	9.24	3.53	3. —	5.21
10.42	1.25	—	11.25	7.50	Cucerdea	↑	—	8.54	3.06	2.20	4.47
11.01	1.43	—	11.54	—	Ujōra	↑	—	—	2.48	2. —	4.31
11.09	1.52	—	12.04	—	Vințul-de-sus	↑	—	—	2.40	1.51	4.24
11.31	2.18	—	12.34	8.17	Aiud	↑	—	8.23	2.11	1.23	4.03
11.48	2.40	—	1. —	8.33	sos. Teiuș.	pl.	—	8.06	1.45	12.54	3.42
12.25	—	—	1.40	8.38	pl. } sos.	—	—	7.59	1.10	—	2.49
12.52	—	—	2.17	—	Crăciunel	↑	—	—	12.39	—	2.24
1.06	—	—	2.35	9.09	Blaș	↑	—	7.30	12.24	—	2.10
1.37	—	—	3.14	—	Micăsasa	↑	—	—	11.48	—	1.38
1.52	—	—	3.34	9.42	sos. Copșa-mică	pl.	—	6.56	11.29	—	1.18
2.18	—	—	3.49	9.44	pl. } sos.	—	—	6.54	11.14	—	1.01
2.32	—	—	4.11	9.59	Mediaș	↑	—	6.41	10.55	—	12.46
3.04	—	—	4.48	10.22	Elisabetopole	↑	—	6.20	10.21	—	12.16
3.40	—	—	5.27	10.51	Sighișōra	↑	—	5.53	9.42	—	11.39
4.03	—	—	6.10	11.12	Hașfalău	↑	—	5.33	9.13	—	11.17
5.34	—	—	7.50	12.26	Homorod	↑	—	4.27	7.45	—	10.02
6.12	—	—	8.30	12.58	Ăgostonfalva	↑	—	3.53	7.02	—	9.22
6.41	—	—	9.03	1.15	Apața	↑	—	3.37	6.36	—	8.57
7.16	—	—	9.38	1.34	Feldioara	↑	Circul. lăz. numai Vineri	3.16	5.58	Tren de persoane	8.23
8. —	Tren accelerat	—	10.25	2.09	sos. Brașov	pl.	—	2.45	5.08	—	7.43
—	11. —	—	—	2.19	pl. } sos.	—	—	7.01	2.18	—	9.08
—	12.26	—	—	3.01	Timiș	↑	—	6. —	1.42	—	8.28
—	1.11	—	—	3.31	Predeal	↑	—	5.11	1.12	—	8.01
—	8.30	—	—	9.30	sos. Bucuresci	pl.	—	8.35	—	—	3.15

Budapesta — Arad — Teiuș									
Tren de persoane	Tren de persoane	Tren accelerat	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren accelerat	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren micșat
—	—	—	—	—	pl. Viena	sos.	—	—	—
—	—	8.05	1.55	10. —	Budapesta	↑	7.20	1.10	6.10
—	3.10	10.56	3.49	1.05	Szolnok	↑	4.14	11.19	2.53
—	9.10	3.55	6.52	6.10	sos. Arad	pl.	11.20	8.18	9.40
—	—	—	—	6.10	pl. } sos.	—	10.50	8.08	8.55
—	2.30	4.30	7.02	6.35	Glogovaț	↑	—	—	8.43
—	2.44	4.42	—	6.46	Gyorok	↑	10.15	—	8.19
—	3.14	5.04	—	7.06	Pauliș	↑	10.02	—	8.06
—	3.31	5.15	—	7.17	Radna-Lipova	↑	9.49	7.28	7.53
—	3.58	5.33	7.47	7.34	Conop	↑	9.19	—	7.22
—	4.30	5.57	—	7.57	Rârzava	↑	9.42	—	7.05
—	4.50	6.13	—	8.15	Soborșin	↑	8.20	6.34	6.23
—	5.40	6.58	8.48	8.53	Zam	↑	7.45	6.08	5.46
—	—	7.26	9.07	9.22	Gurasada	↑	7.18	—	5.16
—	—	7.52	—	9.45	Ilia	↑	7.08	5.45	5.05
—	—	8.08	9.31	10.04	Branicica	↑	6.44	—	4.39
—	—	8.26	—	10.22	Deva	↑	6.20	5.19	4.14
—	—	8.52	9.57	10.48	Simeria (Piski)	↑	6.05	5.07	3.57
—	—	9.06	10.08	11.02	Orăștia	↑	5.09	4.39	3.17
—	—	9.52	10.37	11.43	Șibot	↑	4.44	—	2.54
—	—	10.16	—	12.06	Vințul de jos	↑	4.22	—	2.31
—	—	10.40	—	12.30	Alba-Iulia	↑	4.04	3.59	2.13
—	—	10.54	11.17	12.44	sos. Teiuș	pl.	3.19	3.36	1.35
—	—	11.30	11.40	1.20	—	—	8.11	8.11	8.55

Budapesta, gara de vest — Orșova — Verciorova									
Orient. Espres	Tren de persoane	Tren accelerat	Tren de persoane	Tren accelerat	Tren de persoane	Tren accelerat	Orient. Espres	Tren de persoane	Tren de persoane
8.36	11. —	9. —	9.35	4. —	pl. Viena	sos.	5.50	—	7.20
1.30	8.30	2.30	7.25	10.25	pl. Budapesta	sos.	6.30	10.10	2.10
6.39	5.31	8.02	5.49	—	sos. Timișōra	pl.	9.25	—	9.01
6.47	—	8.10	7.15	—	pl. } sos.	—	8.09	7.14	8.55
—	—	10.29	10.32	—	Caransebeș	↑	5.15	4.15	—
11.05	—	12.30	1.09	—	Băile Herculane	↑	2.37	—	4.40
11.45	—	1.20	2.39	—	Verciorova	↑	12.50	—	3.40
10.55	—	11.40	6.25	—	Bucuresci	↑	11.25	—	7. —

Cucerdea — Oșorhei — Reg. sās.									
—	2.25	8.10	3.11	8.59	Cucerdea	↑	7.41	2.36	8.31
—	3.14	8.51	3.52	9.40	Ludoș	↑	7.03	1.58	7.43
—	5.07	10.27	5.26	11.11	Oșorhei	↑	5.30	12.25	5.50
—	5.40	10.42	5.36	—	Reghinul-sās.	↑	—	9.20	5.04
—	7.19	12.21	7.19	—	—	↑	—	7.49	3.25

Ghîriș — Turda									
Tren de povară	Tren mixt	Tren de povară	Tren de povară	Tren de povară	Tren de povară	Tren de povară	Tren de povară	Tren de povară	Tren de povară
7.33	11. —	4. —	10.21	—	Ghîriș	↑	5.10	10.30	3.30
7.53	11.20	4.20	10.41	—	Turda	↑	4.50	10.10	3.10

Sibiu — Cisnădie									
—	5.30	1.36	7.40	Carei-mare	↑	7.10	3.16	9.20	—
—	6.06	2.12	8.16	Zebru	↑	6.36	2.42	8.46	—

Brașov — Zernesci									
Tren micșat	Tren micșat	Tren micșat	Tren micșat	Tren micșat	Tren micșat	Tren micșat	Tren micșat	Tren micșat	Tren micșat
8.35	4.55	—	—	7.36	pl. Brașov	sos.	—	—	1.29
9.05	5.13	—	—	7.21	Cristian	↑	—	—	1.14
9.37	5.45	—	—	6.51	Tohanul vechin	↑	—	—	12.51
9.57	6.05	—	—	6.41	sos. Zernesci	pl.	—	—	12.41
10.17	6.25	—	—	6.16	—	↑	—	—	12.15
10.28	6.36	—	—	6.06	—	↑	—	—	12.05